

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติ

สุรา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุรา

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุรา
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราช
บัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ผู้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษี
สุราโดยปิดแสตมป์สุราที่ภาษนะบรรจสุราตามอัตราที่กำหนดไว้
ในกฎกระทรวง เว้นแต่สุรานั้นมีปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร และ
ได้เปิดภาษนะที่บรรจแล้ว การปิดแสตมป์สุราจะต้องปิดก่อน
ขนผ่านด่านศุลกากร แต่อธิบดีจะอนุญาตให้นำไปปิด ณ สถานที่
อื่น ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภาษนะบรรจสุราตามความใน
มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปิดแสตมป์สุราที่ภาษนะ
ใหม่อีกกึ่งหนึ่ง”

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าได้ขายสุราที่ทำงานนั้นด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าเป็นการทำสุราแช่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ใดขาย หรือนำออกแสดงเพื่อขาย ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดซื้อ หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๓

หนึ่งพันบาท แต่ถ้าสูรานั้นเป็นสุรากลั่นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุราخمมีปริมาณต่ำกว่าสี่ลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ มาตรา ๓๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามปริมาณน้ำสุราที่ทำการขน ในอัตราลิตรละสี่บาท เศษของลิตรให้ถือเป็นหนึ่งลิตร ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราทำการขายสุราไม่ตรงตามประเภทใบอนุญาตที่เจ้าพนักงาน ออกให้ตามมาตรา ๑๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราซื้อสุราจากผู้ไม่มีสิทธิขาย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองร้อยบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราช
บัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๒ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“มาตรา ๔๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราช
บัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ผู้ใดมีแสดมภ์สุราชึ่งรู้ว่าเป็นแสดมภ์
ปลอม หรือมีแสดมภ์สุราที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อใช้อีก
หรือเพื่อกำ หรือนำแสดมภ์สุราที่ใช้แล้วมาใช้อีก มีความผิด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เนื่องจากมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุราเกินกว่าหนึ่งลิตรเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตฯ” และมาตรา ๘ บัญญัติว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษีสู่ราโดยมีขีดจำกัดมูลค่า ... ๑๐๐” ซึ่งความในมาตรา ๘ นี้ เมื่อพิจารณาแล้วก็น่าจะตีความได้ว่า ผู้ที่จะต้องเสียภาษีสู่ราที่นำเข้ามาคือ “ผู้ได้รับใบอนุญาต” (นำเข้าเกินกว่าหนึ่งลิตร) โดยเฉพาะเท่านั้น ฉะนั้น ผู้ที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (นำเข้าไม่เกินหนึ่งลิตร) ก็ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งเมื่อตีความได้เช่นนั้นแล้วก็นับว่ายังไม่ถูกต้องกับเจตนารมณ์และความมุ่งหมายเกี่ยวกับการควบคุม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓

ในทางภาษีศุรา เพราะทางการมีความมุ่งหมายจะให้ศุราทุกชนิดที่นำเข้า
มาในราชอาณาจักรหรือที่ท่าขนถ่ายในเพื่อจำหน่ายก็ตาม มีแต่ศุรา
ศุราที่มีอยู่เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้ผ่านการเสียภาษี หรือการอนุญาต
ของเจ้าพนักงานมาแล้ว แต่ใช้คำว่า “ไม่เกินหนึ่งติกร” ในมาตรา ๖
นั้น เป็นการยกเว้นสำหรับผู้ที่นำติดตัวเข้ามาเพียงจำนวนเล็กน้อย ให้
ได้รับความสะดวกไม่ต้องยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตนำเข้า เท่านั้น

มิได้มุ่งหมายจะยกเว้นภาษีให้ เพราะถ้ายกเว้นภาษีให้แล้วก็จะมิศุราที่

ไม่ต้องปิดแต่ศุราอยู่ในความครอบครองของบุคคลต่าง ๆ ได้โดยไม่
ผิดกฎหมาย แต่เมื่อความในมาตรา ๘ อาจตีความไปได้ดังกล่าวเช่นนั้น
จึงสมควรแก้ไขเสียให้ชัดแจ้ง โดยตัดคำว่า “ได้รับใบอนุญาต”
ออกเสีย

๒. เนื่องจากขณะนั้นปรากฏว่ามีผู้ลักลอบทำ ขาย หรือมิศุรา
มิชอบด้วยกฎหมายกันแพร่หลาย แม้จะถูกจับกุมอย่างไรก็ไม่ทำให้ผู้
กระทำผิดเข็ดหลาบ ทั้งนี้เพราะอัตราโทษตามกฎหมายยังไม่
สมควรเพิ่มให้สูงขึ้นอีก

๓. เนื่องจากขณะนั้นปรากฏว่ามีผู้ลักลอบขนศุราจากจังหวัดที่มี
ราคาต่ำเข้าไปขายในจังหวัดที่มีราคาสูง โดยยอมถูกจับกุมและเสียค่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

ปรับในอัตราเงินสูง ๕๐๐ บาท เมื่อเสร็จคดีชนพนักงานสอบสวนแล้ว
 รัฐบาลของกต่างคนไปติดต่อขอจำหน่ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าหากนำไปเป็น
 จำนวนมาก ๆ แล้ว ถึงจะเสียค่าปรับสูงก็ยังคงมีกำไรอีกมาก การ
 กระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่วงการค้าสุราขึ้นทุกขณะ และ
 เป็นการกระทบกระเทือนต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะคู่สัญญา
 ของผู้ดื่มกันและขายส่งสุราเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าธรรมเนียมพิเศษและ
 ค่าปรับตามสัญญา จึงควรกำหนดโทษเสียใหม่

๔. เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มิได้มีบท
 ลงโทษผู้รับอนุญาตจำหน่ายสุราที่ซื้อสุราจากบุคคลอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาต
 ขายสุรามาไว้ในร้าน เมื่อถูกจับกุมฐานมีสุราติดต่อกฎหมาย ก็
 ใช้กระทำความผิดด้วยกันเป็นข้ออ้าง ทำให้พ้นผิดทางอาญาไปได้ และอีก
 กรณีหนึ่งก็คือทำการขายสุราไม่ตรงกับประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ เช่น
 ได้รับอนุญาตขายปลีกแต่ทำการขายในจำนวนของร้านขายส่ง หรือเป็น
 ร้านขายปลีกเฉพาะสุรารภายในประเทศ (ประเภทที่ ๔) แต่ขายสุรา
 หรือเบียร์ต่างประเทศ (ประเภทที่ ๓) ดังนั้นเป็นต้น การกระทำ
 ดังกล่าวเป็นการผิดเพียงค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เพราะมีจำนวนสูง
 ต่ำแตกต่างกัน และการกระทำทั้งสองประการนี้มิได้มีบทลงโทษไว้
 ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษไว้เสียด้วย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๕. เนื่องจากขณะนั้นปรากฏว่าผู้คุมกักขังผู้ต้องหาหลายจังหวัดพากันร้องเรียนเรื่องมีผู้ลักลอบทำเบี่ยงเซื้อผู้ต้องหาออกจำหน่ายแพร่หลาย ทำให้เกิดผู้รื้อถอนระมัด เป็นผลเสียหายแก่ผู้คุมกักขังและรายได้ในทางภาษีของรัฐ ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะทำการปราบปรามเข้มแข็ง ก็ไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว เพราะโทษตามกฎหมายเพียงปรับไม่เกินสองร้อยบาท เมื่อเสร็จคดีแล้วก็กลับไปลักลอบทำใหม่อีก จึงควรแก้ไขเพิ่มโทษชนิดนี้ให้หนักขึ้น

๖. เนื่องจากพระราชบัญญัติผู้ต้องหา พ.ศ. ๒๕๕๓ มีได้มีบทบัญญัติลงโทษผู้ไม่แสดงตนไปต่อศาล หรือแสดงตนไปแต่แล้วไว้ในครอบครองโดยเจตนาทุจริต เหมือนต่งเช่นที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร คงมีแต่โทษฐานนำแสดงตนไปแต่แล้วมาใช้ซ้ำ (มาตรา ๕๕) ประการเดียวเท่านั้น เนื่องจากขณะนั้นการกระทำผิดเกี่ยวกับแสดงตนไปต่อศาลและแสดงตนไปแต่แล้วมาใช้ซ้ำ จึงสมควรเพิ่มบทลงโทษโดยรวมไว้ในมาตรา ๕๕ อีกด้วย และการกระทำผิดดังกล่าวควรจตรวบกุมได้ยาก ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษให้หนักกว่าเดิมด้วย.